

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D'UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número... 2 cèntims.
 Fòra de Palma » ..... 2 1/2 »
 Números atrassats » ..... 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent a sa flauta.

S'envian es números a domicili, tant a dins Ciutat com a ses Viles, pagant per adelantat a s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta a conte de 16 números.

ETS AMICHS DE LA POBREA.

Judica illos Deus.

I.

—«¡Sermó tenim! No pòt essè altre més que Mossen Lluch s'autó d'aquest article. ¡Ni si s'hagués proposat acreditá de n'èa L'IGNORANCIA!»

A n'es savi lector que axí mos parla li contestarém:

—¿Ets pòbre? Ydò no sies ximple y segueix llegint, y al cap d'avall sabrás qui son es téus amichs. ¿Ets rich? Ydò no sies ruch y segueix llegint, y a la fi veurás com es sermó d'avuy tal vòlta va per tu, y encara que no som predicadós, t'en xuparás es dits. Bé sies pòbre ó rich, ja qu'aquest papé t'còsta dos cèntims, mortifiquet, llegil, y llavò, si tant te desagrada, en pòts fé una milòca, y sereu dues.

Per tots aquells que no los assusta es nòm de Mossen Lluch, no va rès de lo dit. Déu sia amb nòltros y posem fil a la guya.

Sa derrera vetlada que Cristo Jesús passá amb sos séus Apòstols, entre altres advertències los digué:—«*Sempre tendreu pòbres entre vòltros.*»—Y com Ell heu digué, conta que serà vè, maldement y tot mos repartissem tots es bens. Al manco, fins a l'hora d'ara, aquella profecia s'ha cumplida y va a ma de cumplirsè per tot allà ahont pastura sa familia humana, a pesar d'ets estudis y flamants projectes qu'ets estadistes s'engarbullan sobre es *Pauperisme*.

¿Es dí que tenim pòbres perque Déu ho vòl? Mos demanará qualque filosòf d'aquests que ja s'afaytan; y nòltros contestam: Y si no hey hagués pòbres, ¿qu'hey hauria richs?.....

Si señó: Déu vòl qu'hey haji pòbres, entre altres motius, (qu'ara no vé a conte numerá) perque tots es qui no 'u son, amb señy y amb mesura, pogan

ferlos part de ses riqueses y tractarlos com a iguals y bònns germans. Y es mateix temps, diu Jesus a la pòbrèa que es benaventurada si aqui, a la tèrra, pateix set y fam perque vendrá un dia en que l'afatará de bònndeveres.

Es sagrat devè que lliga es pòbres y es richs, en termes cristians, se diu: *Virtut de Caridat*.

Es dogal modern amb a que es *despreocupats* pretenen encoblá es pòbres y es richs, se diu: *Filantropia*.

Anem a demostrá en termes rònechs y sense gens de música alemaña, que entre una còsa y s'altra hey ha sa matexa diferència que entre es gra y sa paya.

Sapiguem qui son es vertadés amichs, y ets amichs borts de la pòbrèa.

II.

Si es matexos pòbres ara mos poguessin prende sa paraula, sabriau moltes còses que es qui se ténen per defensós séus ja may han somiat.

Sabriau ahont es que van a demaná llimosna, es dies que se tròban afligits, y quin pelatge ténen es qui los ho fan.

Sabriau quina casta de persones son ses que s'afican dins es botigons per dú un tròs de pa, ó un vestit usat, ó una medicina a n'es desgraciats que, per vergoña, no gòsan trèure es cap defòra de ca-séua.

Sabriau qui es que paga ses escòles a infants de gent trabayadora; qui los trèu de quintes, qui los paga es deutes, qui los agombola, y qui més s'hi arramba quant el mon los nega sa protecció.

Qu'heu diga aquella pòbre viuda carregada d'infantons, que no dú carn demunt perque no menja, qui es que per davall sa pòrta li tira, cada mes, sa renda de sa casa. Es un que, en lloch d'aná cada vespre a n'es teatro, sòl passá el rosari dins ca-séua.

Qu'heu diga aquell baldat, que no's pòt valè de sí mateix, qui es causa de que puga acabá es séus anys dins sa familia, en lloch de consumirsè dins l'Hospital. Es es séu confés, un trist vicari que li sòl fé part des sòu miserable qu'es Govern li paga.

Qu'heu diga aquella jove sense pares que sura es germànets menuts, tancant sa pòrta a n'es fatxendes que van a tentarla.... Es una señora d'aquestes que duen manta espessa y poch's perfalans.

¡Ah! ja ha estona qu'está ben demostrat: no es cap d'aquests señós que badretjan p'es nivellament de ses fortunes, mentres fuman puros y se bolcan demunt *otomanes* ó s'abeuran de *rom* y de *ginebra* fins a la mal' hora de sa nit.

No, no es cap d'aquells caps esflorats que gastan s'hacienda de sos pares amb berlendinades y divertiments.

No, no es cap d'aquells que en temps de bogiòt y de trifulga malavetjan ferse populás per sortirne amb la séua, y quant tot ha passat, sòls vòlen tení relacions amb sa gent gròssa.

Aquests no han sabut may que còsa es caridat; y, per qui los sent parlá, pareix que son ets únichs protectós des pòble.

¡Ells! que may s'han afluxat de ferse un *traje* nou, cada pich que vé sa mòda nòva, y passan p'es costat d'un pòbre jay tot enredat de fret, ¿serán es vertadés amichs de la pòbrèa?

¡Ells! que ténen per sistema desjectá ses institucions relligioses més invulnerables, calumniant arreu per mèdi de sa premsa fins y tot a n'ets àngels que s'anomenan *Germanes de la Caridat*, ¿serán es vertadés amichs de la pòbrèa?

¡Ells! que sòls xalan fént bèfa d'ets *ignorants fanatichs* vestits a l'antigaya perque de dos en dos s'en pujau a n'es pòrxos a visitá y socorre sa gent més miserable, ¿serán es vertadés amichs de la pòbrèa?

III.

En es nòstro sigle de moral elástica, de conciències fesces y de catòlichs amb manegues amples, hey ha molteta gent que creu cumplí es devers que Déu y sa societat impòsan fént, de tant en tant, un *acte filantròpich*.

Filantropia es s'*amor a s'homo*, purament humá, sech y desnossat de tota idea relligiosa. Pareix qu'aquest amor s'ha inventat únicaement per fé la com-

petència à n' es sant Amor, company de sa Fè y s' Esperansa, dictat per Cristodéu à s' Evangèli; y lo cèrt es que casi casi sempre se practica per lográ un fi interessat ó per donarsè tò. Bèn repòques son ses excepcions.

No volem dí que sa Filantropia sia un mal allà ahont no se professa es Crèdo des Catolicisme: per qui no ha tastat es pa de xexa, una rahissa d' ordi es bona y ben rebona. Emperò, entre nòltros, sa Filantropia fa es mateix papé que fan es rebordays d' una olivera baix de ses tañades verdes y maselles de fruyt y de pareya. Darem algunes mòstres de sa Filantropia qu' ara s' usa.

Vé que à part ó banda ha succehit una desgracia y roman molta gent desamparada. Es diaris descriuen sa misèria à n' es séus subscriptós, pintan amb colós molt vius es mòrts qu' han estat víctimes, y, quant pròu han fèt de cronistes ploradós, llavò propòsan un *de-vertiment* y òbrin una llista per replegá es doblés des compassius.

Sa funció ó es ball, pagats es gastos, trèu coranta duros, v. g. De sa suscripció, à fòrsa de sucá y de compromissos, s' en trèuen altres tants; los ho envian amb un mot de lletra, ó bé heu entrega una comissió; reben les gracies; y ja está arreglat.

Se tracta d' una població ahont no queda un sòu de renda de sa que un temps sa curòlla d' es frares y sa caridat des richs fundá per l' Hospital; ¿qu' hey ha que fé? No esteu encorreguts, diu sa *Filantropia*, en sos doblés de tal ó qual déxa piadosa transformats en *lámimes* intrasferibles, per ferlos pèrde sa llecoreta *na* que ténen ses llimosnes, alsarém una gran plassa de tòros, y axò será una finca que produhirá bons interesos per ajudá à n' es gasto de sa beneficència oficial; bé es vé que es qui anirán à veure es titereros, ó á divertirse en sos tòros no hey anirán en s' esperit de aliviá sa desdítxada sòrt d' es pòbres malltets; però, sia còm sia, s' asunto son doblés, y rès trèu tant còm ses diversions del dia si ténen qualque còsa de immoral. Fins y tot, si es nòu Hospici tengué molts de lliis buyts, per massa sanitat, es bous (que no es es bestia més irracional) se cuydarán d' enviarli qualque torero.

Ve un' altre dia que à un pòble, després d' haverlo encamormat oferintli còses que per ara no li pòden dá, un poch per causa de sa mala añada, y un molt per causa de que se fá tot quant se sab per aufegá s' industria, ses arts y es comers, se tròban sense feyna, y per consiguent sense menjá, tot un sens fi de pòbres.

Còm aquells que ténen qualque còsa, se veuen en perill de perdre tot, maldament no sian afectats de practicá ses Obres de Misericòrdia, llavò se destexinan y donan trabay per mòure empreses públiques; llavò tots se fan llengos per

compatí es pòbrets desesperats; llavò tot son projectes per repartí vuytenes, manllavant, s' entén, en nòm des Municipi; y vengan Presidents y Junes y Vocals, y..... sòlfa filantròpica que al cap y à la fi no ret à rès; y mentres tant la pòbrèa dexa es llogaret ó sa ciutat ahont va néxe, y demunt una cubèrta d' una barca véya s' en va de cap à Algé, à tèrra de mòros, à cercá lo que no li pòt doná sa Filantropia des séus paysans.

Ja 'n tenim pròu per mòstres.

IV.

Déu es Caridat, diu Sant Juan, y aquell que vòl campá sense s' amistat de Déu, no pòt essè bòn amich des séu germá prohisme.

Dirán lo que voldrán aquests que braman còtra ses institucions que ténen per objecté fé llimosna cristiàment; es pòbres los conexen y rès esperan d' ells sino aquella respòsta filantròpica: «à la Misericòrdia estareu bé.»

¡Ah! no saben ells sa fel que ratja de sa séua boca quant à un pòbret que los demana un rohagó de pá, li donan es consej de que s' en vaja à la *Misericòrdia*.

Aquests seños que gastan més de lo prudent en plers y benestá; que tal vegada tudan tot un patrimoni satisfent sos vicis y fènt à sos infants desgraciats; aquests seños ignòran lo que significa dexá sa companyia d' un' espòsa, d' un fiy ó d' un parent amb à qui viuen; sortí de dins es niu per desguarnit que sia, ahont hey han surat ets infantons, y anarsen à colgá en mitx d' una sala, costat per costat de gent desconeguda, y pará una escudella cada pich que tòcan sa campana. ¡Ah! aquests seños se pensan que dins es còr d' es pòbres no hey pòt havè es sentiments tan delicats ó més que dins es séu; y no comprenen, que abans d' aná à tocá à sa casa gran per romandrehi, preferescan més aná mil pichs de casa en casa demanant almoyna per amor de Déu, esposantsè à rebre y ampará sovint tals galotxades.

Dirán lo que voldrán aquests que tant pretenen de defensá es drets y de mirá p' es bé d' es pòbles malanats; es fèts los contradiuen; en sos séus sistemes, tot lo més que lògran es satisfé sa séua vanidat mostrantsè còm à protectós de sa desgracia, axí còm feyan ets hipòcrites per ses sinagògues, que repartian ses llimosnes cridant es malanats à sò de trompa. El mon los dará es prèmi des bé que fan segons es manaments del mon. Ara aquells que fan llimosna en sa ma esquèrra y sa dreita no 'u sab, aquests son es vertadés amichs de la pòbrèa; aquests serán recompensats allà dedalt, es dia qu' haurán de passá contes.

MOSSEN LLUCH.

¡A BALQUENA!

Palma 9 de Desembre.

Amich GORIET: Es Directó de L' IGNORANCIA me té encarregades ses gloses des número de dissapte qui vé. Jo, entre s' aná à confessá ahí, diada de la *Porissima*, y doná es molts anys á unes quantes Concepcions amigues de sa dona, no he tengut mica d' espay per engarbullarles, à ses gloses. Confy que per aquesta vegada me treurás des compromís, y ja sabs que axó son jornals qui 's tornan.

Enviem lo que bé t' apareca, y disposa en quesvuya sia bò des teu ignorant amich y camarada,

MIRANIUS.

Palma 10 de Desembre.

Endidalat amich MIRANIUS: Per lo tratvat qu' ests y has estat sempre, (no 'u dich per alabartè,) no merexias essè Tinent de L' IGNORANCIA. Una confessió y quatre molts anys t' han bastat, segons vetx, perque 't trobasses sense recapté á s' hora d' enforaná. ¡Vaja un *neo!* Si no tens gloses per dissapte, ¡no 't retgires, *hombre!* Si Deu no mos enviás altres apuros..... Aquí som jo, que per tan poca cosa no 'm retgir.

A falta d' una, tench mitja dotzena de poesies *en cartera*. Una es d' un Seminarista, que parla de festes de Nadal, y que en posarli mitjes soles, romandrá de lo milló. Aquí la t' enviy.

Si la trobas encara primerenca, van t' aquí un' altra que 's titula *Gent de Sineu*. Crech que t' agradará. Si no es des teu gust, t' enviy aquesta de *Mettáferas*, que vatx engirgolá ahí es capvespre. Amb axò no més, ja tens recapté per tres setmanes.

Y si cap d' elles t' entra per s' nydret, t' en puch enviá una cateyfa que 'n guard escrites, en forasté llampant, y aplegades aquest estiu passat, corre-guent fèstes de carré. Casi totes, es una llástima que L' IGNORANCIA no les estampí, perque ets ignorants lectors s' en xuparian es dits. Hey ha sa de sa fésta de la Trinidad, qui comensa:

Albricias oh alfareros!
Pues la vuestra cofradía
Da principio en este día
Del verano los recreos.
Vosotros inaugurais
De las calles el festejo
Con mucha pompa y cortejo
Como siempre acostumbrais.

Vamos, pues, á disfrutar
De su noble llamamiento,
No más que sea un momento
Nos podremos solazar.

Allí presenciaremos
 Mucha elegancia y ornato,
 Gran prudencia y recato
 Que sin duda elogiaremos.

Y llavó seguexen altres cuartilles com aquestes:

Ameniza esta funcion
 Con alegre melodia
 El son de la chirimía
 Que alegra su corazon.
 Tambien la turba infantil
 Se quiere ir deleitando
 En saltando y brincando
 Al toque del tamboril.
 Con entrañable armonia
 Padres, madres y hermanos
 Hoy se quedan convidados
 A comer al medio dia, etc., etc.

També tench, si les vols, ses cobles de sa festa de *la Beata*, que diuen:

Calle de la Platería
 Cordelería, Galera y Hostales
 Por ser calles principales
 Obsequiamos este dia
 Con suficiente alegria
 Tranquilidad y union
 Toda la corporacion
 Los cofrades convidamos
 Y los demás esperamos
 Cuando llegue la ocasion.

El Clavario Juan Fuster
 Convida al pobre y al rico
 Al más grande y al más chico
 Sin distinguir la muger
 Con su muy poco poder
 Y su grande voluntad
 Convida toda la Ciudad
 Para obsequiar la fiesta
 Y si alguno en su casa queda
 Será por casualidad.

Venid que os esperamos
 En nuestras casas honradas
 Serán muy obsequiadas.
 Las familias que convidamos.

Y si aquestes no t' agradan, lo qual es casi impossible, t' enviaré ses de *Sant Cristòfol*, que aquells famosos *Goigs* des n.º 4 de L' IGNORANCIA, comparats amb elles, no valen una bleada; y també podrás aprofitá ses de sa fésta de sa *Capellería*, que son de ses milloretes. Y sino, judica:

Llegó el dia deseado
 Por las mozas y no viejas
 Que ven hondear las banderas
 Con su amante á su lado,
 Y miran con gran cuidado
 A todos los concurrentes
 Que obsequian diligentes
 A su modo de vestir,
 Porque ellas quieren lucir
 Para divertir las gentes.

Cada año se celebra
 Esta fiesta con honor,

Y porque luzca mejor
 Haremos lo que se pueda;
 Para honrar nuestra bandera
 Del Sindicato, señores,
 Pedimos presten favores
 Toda nuestra vecindad,
 Y demás de la Ciudad
 Que atiendan nuestros clamores.

¡O banderas ondeantes!
 Mas brillantes y hermosas
 Miradlas bien, buenas mozas,
 Con vuestros ojos triunfantes
 Sus colores son constantes
 Para lucir este dia
 Con suficiente alegría
 En la calle que vivimos,
 Hicimos cuanto podimos
 Para dar gusto sin medida.

¡O banderas muy lujosas!
 Viva España y sus Españoles
 Si tenemos pocos doblones
 Nuestras fiestas son pomposas,
 No pueden ser milagrosas
 En esta fecha corriente
 Porque diria la gente
 Que imposibles pedimos,
 Pero nosotros decimos
 Que complacen al concurrente.

Si aquest género de ses festes de carré no te caygués en gracia, t' enviaría una carta que vatx trobá un dia dins es covo des papés dolents d' un missé conegut meu. És digna de notá, per essé escrita d' un des qui mos fan la guerra á noltros *ignorants*, propogant s' *estructió pública* aquí á España. Van t' aquí un escapoló:

Muy Sr. mio de mi
 Mayor consideracion:
 El que suscribe y escribe
 Saluda á V. con afecto
 Y en gran confianza vive
 De profesarle respeto.

En actos de su servicio
 Me hizo usted gran favor;
 Que abocado á un precipicio
 Estaba yo y me salvó.
 Siempre tendré yo presente
 La humanidad y la virtud,
 Si bien no, con intereses,
 Siempre sí, con gratitud.
 Reciba por el dador
 Este tan pequeño obsequio
 Que remitido es con honor
 A persona que yo aprecio.
 Seis pares de naranjas
 Fruto del punto en que vivo;
 Y tengo la confianza
 Lo apreciará como amigo
 En la certidumbre vivo
 Que un desaire no veré;
 En su dignidad confío
 O engañado yo seré.

La ocupacion que hoy tengo
 Honrada en cierta manera;
 Gano muy poco dinero
 Pues soy maestro de escuela.

Pero voy pasando el tiempo
 Tranquilo á veces pensando
 Los trabajos y tormentos
 A que estube preparado.

P. D. Dispense el atrevimiento
 Unido á la franqueza
 En dirigirle estos versos,
 Pues son hechos con prudencia.

¿Qué li tróbas? que m'hi dius? Ara tu mateix, tria de tot axò lo que t' convenga, y digues lo que vols que t' enviy. Salut y ignorancia te desitja per molts anys es teu camarada,

GORIET.

Palma 10 Desembre.

GORIET de ses méues cantimplors: No pòts pensá lo aliviát que m' dexa sa téua carta d' ahí. Ella tota sola me servirá de *glosa* per dissapte qui vé. T' has acreditat de bon amich y bon cirineo per un cas d' apuro.

Enviem tot quant me dius, en canvi d' aquest huronel de figues seques bordissots blanques, sis codoñes y una aferrada p' es coll, que p' es dador t' envia es téu agrahit amich y *compañero*,

MIRANIUS.

XEREMIADES.

¡Cap com aquesta! Heu de pensá y creure, ignorantissims lectors, qu' un Retgidó qu' amb sos séus actes ha demostrat essé poch afectat de ses anti-guedats y des retaulos, ara, fa poch dies, proposá que se guardassin á La Sala es retratos de tots es señós Alcaldes de Ciutat, considerantlos com á varons il-lustres dignes de perpétua memoria. Y s' Ajuntament va resóldre que *enderant*, mentres ets interessats pagassin es retaulos; com si diguessen, que cada Alcalde se penji ell mateix á dalt La Sala. ¡Com si no s' hi haguessin penjats abastament!

Noltros que creym qu' hey, ha Retgidós tan notables com qualsevòl Alcalde, y s' autó de sa proposició opinará com noltros, proposariam que cada pich que se fa Ajuntament nou, fotografiassin tots es Retgidós, axí com sòlen ferho es mon-tionistes, quant surten Batxillés, y d' aquest modo los costaria més barato. Y encara més: proposariam que baix de cada estampa s' hi apuntassin es nòms des vius que l' han votat, y es mèrits personals des varó il-lustre investit des càrrech de Retgidó. Y encara més: proposariam que dins es mateix cuadro, s' hi assentás es déficit de La Sala es dia que se despássá es *floch*. Y encara més: proposariam que aquestes colleccions de retratos y datos històrichs ocupassin, à modo de Mussèu, es local qu' ocupa

s' Arxiu del Reyne de Mallorca, (si arriban à treurel defora) ó un'altra sala que estigués ubèrta à n'es públich cada dia, per més glòria y satisfacció des Retgidós *mapats*.

Ses còses còm aquestes ó s'han de fé conforme ó no ferles. Axò es s'opinió de L' IGNORANCIA.

*
**

Un ignorant propòsa que sian també declarats *varones ilustres* tots es municipals, empleats y serenos qu' hajan resistit més de milj any de no cobrà una maya, sense morirsè de fam; y que los paguin es retrato des fondo de *imprevistos*.

Si axí s'acòrda, com es d'esperá, aquells pobrets tendrán es consòl de dí: —S' Ajuntament no mos paga: es vè; però mos penja.

Y lo que no es à un cap serà à s'altre.

*
**

Es dia de la Puríssima dematí, à la Seu, mentres feyan sa processó, abans de l' ofici, cantant sa lletania, un inglés protestant va preguntá à un mallorquí catòlich si es seminaristes que formavan devant, devant, en dues taringues, pertenexian à un' escola de muts, pues tots caminavan amb ses barres estretes, dexant cantá es primatxés y respòndre es beneficiats.

Es mallorquí romangué un poch confús, però va contestá à s' inglés que à sa nòstra terra acostuman à dí ets *ora pro nobis* molt baxet, no per empagahiment sino perque se sab que el Bon-Jesus no es sord.

Apesá de lo ben contestat que quedá aquell protestant, nòltros aconseyam à n'es seminaristes que no se plangan tant sa veu, pues los fa poch favó que à un acte ahont se prega à Déu en comunitat, semblin un retgiment de muts.

*
**

Firmat per *Un Inglés de s' Ajuntament* rebérem es dia de Santa Bárbara un anonim, en que s' hi conté un Projecte per axugá (*enjugar*) aviat es dêute municipal, establint uns quants arbitris nous à sa plassa de Cort, còm à punt més avinent per fé entrá es doblés en caxa.

Entre molts altres, s' hi establexen es sigüents:

1.er Una pesseta per cada travelada, llenegada ó torsuda de peu, demunt s'empedregat. S' exceptúan ses travelades des *concejals*, que s' pagarán à mitx duro, y ses des serenos y municipals, que per indemnisió tendrán es dret de travelá de franch.

2.^{on} Un duret d' or per cada molla qu' hey romprán es carruatges de *lujo*, si van de buyt; y dos reals més, per cada persona qu' hey tropian colcant.

3.er Sèt sous y mitx (que vénen à essè cinch reals,) per cada persona que,

en dia de fanch, travessarà sa plassa fént *esses* ó volteres, ó durá es baxos des calsons amb esquits de fanch, quant haja travessat de can Obradó fins à ses *bolses* copifieres.

4.^t Cinch cèntims de pesseta per cada ciudadá que contempli ses alimares y es festé en dia de gala.

Y per últim, dos centimets, (es matex prèu de L' IGNORANCIA,) per cada un que mirará quina hora es à n' *En Figuera*.

Amb axò, si s' Ajuntament no s' posa aviat cabal, serà perque no vol.

*
**

Ara serà un gust es veure com es serenos y es municipals posarán multes, à *tente bonete*, una derrera s' altra.

S' Ajuntament ha trobat mèdi de ferlos desxondí, resolguent que es 45 per 100 d' aquelles multes servesca per ferlos sa robeta qu' han mesté.

Ara veuréu municipal que, cridant fort, dirá à qualque venedó ó botigué: —«¡Dos duros de multa!»—Y entre dents: —(Ja tench per calsons.)—Es cap d' un poch, cridant: —«¡Trenta reals de multa!» Y llavo remugant: —(Ja tench per guardapits.)

Está vist: lo que no s' inventa un Ajuntament endeutat fins à n'es còll, no s' ho inventa ningú.

*
**

Un colega (*colega* vòl dí periodich) propòsa arreglá s' empedregat de Cort, ara que tant mateix l' han de desfè per 'mor de sa síquia qu' han ubèrta.

—¡No, señor! s' empedregat ha de romandre tal còm está, amb sos matexos clots.

—¿Y per quines cinchcentes?

—Per ses cinchcentes pessetes que valdrán ses 500 travelades diaries d' es vesins, en dia que s' aprovará es projecte d' *Un Inglés de s' Ajuntament*.

*
**

Encare hey ha diaris que ténen coratge d' intercedí en favó des carré de Sant Miquèl.

Señal de poques feynes.

*
**

Un sostre d' una casa de devés ses Caputxines ha passat per uy.

En es carré des Perayres, un tròs de casa ha passat per uy.

Devés Santa Creu, passá per uy una mitjanada.

Es Claustre de Sant Francesch y sa paret de Sa Llonja..... No vos retgireu, lectors: es claustre de Sant Francesch y sa paret de Sa Llonja encara no han passat per uy.

*
**

Es camí de ferro d' Alaró comensará à *andá* à principis d' aquest any qui vé.

Vòl dí, abans que sa síquia de devant sa Diputació estiga acabada.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Val més un tort en sa ma,
Que mil y cinchcents que còlan.

SEMBLANSES.—1. En que n' hi ha de fresca.
2. En que n' hi ha de ranci.
3. En que ténen badòchs.
4. En que fan còltes.

QUADRAT.....—Pepa-Exam-Pago-Amor.
FUGA.....—Mal de molts conhòrt de bèsties.

PREGUNTES...—1. Ets anys.
2. De banades.
3. Fé tant de mal còm puga.
4. La mòrt.

ENDEVINAYA.—Es pòrch de sa rifa.

LES HAN ENDEVINADES:

Totes fóra una:—Bubú y Voracioa.
Vuyt:—Un Inquero, Pèp Blat, Dos Tranquils
y Un Sabatè en dilluns.
Cinch:—Farineta.
Tres:—Un Seminarista nòble.
Y una no més:—Un Oficial sense empleo.

GEROGLIFICH.

Cap Cap Cap Cap
Barret Barret Barret Barret

TONI NERDES.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un moix à un falcó?
2. ¿Y un malgastadó à un Sant-Cristó?
3. ¿Y es Molinà à un betlèm?

COP-PIU.

TRIANGUL DE PARAULES.

. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .
. . . . .

Omplí aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de través, sa 1.ª retxa, un nom de dòna; sa 2.ª, un nom d' homo; sa 3.ª es nom pagés d' una fruyta; sa 4.ª una cosa com un llibre; sa 5.ª, lo que tenen ets instruments de música, y sa 6.ª una lletra.

JORDI DES RECÓ.

PROBLEMA.

Una madastra hortolana, no poguent trobá motiu per atupá tres fiastres séues, los digué: —Tu, sa majó, duten à vendre aqueix pané de melicotons, que n' hi ha 50; tu, sa segona, aquest altre, que n' hi ha 30; y tu, sa petita, aquest altre, que n' hi ha 10. Los heu de vendre à n'es mateix prèu, y m' heu d' entregá totes tres sa matexa cantitat de doblés; y alèrta que no los vos partigueu.—Ses tres atlòtes tornaren havent cumplit exactament aquelles ordes; y entregaren cadascuna es matexos doblés á sa madastra.

¿A quant varen vendre es melicotons, y quina cantitat varen entregá?

JORDI DES RECÓ.

ENDEVINAYA.

Era moreno monpare;
Cremat hagué de morí
Perque jò nasqués; y ara
També me creman à mí.

BÉ-BÉ.

(Ses solucions dissapte qui vé si som oius.)

11 DECEMBRE DE 1880.
Estampa den Pere J. Gelabert.